

- να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη, ένα εύλογο ποσό, ο προσδιορισμός του ύψους του οποίου καταλείπεται στη διακριτική ευχέρεια του Γενικού Δικαστηρίου· καθώς και
- να καταδικάσει την ΕΥΕΔ στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ).
2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση από την ΕΥΕΔ του καθήκοντος επιμέλειας, παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως (άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και της αναλογικότητας, καθώς και προσβολή του δικαιώματος προστασίας έναντι κάθε αδικαιολόγητης απολύσεως (άρθρο 30 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης).
3. Τρίτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακροάσεως κατ' άρθρον 41, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Αυγούστου 2017 — Stancu κατά ERCEA

(Υπόθεση T-493/17)

(2017/C 318/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Magdalena Catalina Stancu (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: F. Elia, avvocato)

Καθού-εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERCEA) (Βρυξέλλες, Βέλγιο)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Α) επί της ουσίας: να κηρύξει άκυρη/παράνομη τη βλαπτική πράξη η οποία συνίσταται στην πράξη απολύσεως της εργαζομένης με προφορική ανακοίνωση της 10ης Ιανουαρίου 2017, να διατάξει την άμεση επανενεργοποίηση της σχέσεως εργασίας και να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο να καταβάλει όλες τις αμοιβές που κατέστησαν πληρωτέες στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα·
- Β) επί της ουσίας: να κηρύξει άκυρη τη βλαπτική πράξη η οποία συνίσταται στην από 28 Οκτωβρίου 2016 απόφαση παρατάσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας και να αναγνωρίσει ότι δεν υφίστατο συμφωνία περί δοκιμαστικής υπηρεσίας από την 1η Νοεμβρίου 2016·
- Γ) επί της ουσίας: να κηρύξει άκυρες/παράνομες τις πράξεις που απαρτίζουν την οριστική διοικητική έρευνα CMS 16/035 — Administrative inquiry report της 7ης Νοεμβρίου 2016, η οποία κοινοποιήθηκε στις 16 Νοεμβρίου 2016, για τους προεκτεθέντες λόγους, και να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο να διαγράψει τη διοικητική έρευνα από το σύστημα Sysper και από κάθε άλλη βάση δεδομένων υφιστάμενη στα θεσμικά όργανα της ΕΕ·
- Δ) επί της ουσίας: να κηρύξει άκυρη/παράνομη τη βλαπτική πράξη η οποία συνίσταται στην πράξη απολύσεως της 22ας Δεκεμβρίου 2016, με τίτλο «note to the attention of ms catalina stancu», η οποία παρελήφθη στις 24 Ιανουαρίου 2017, για τους προεκτεθέντες λόγους, να διατάξει την άμεση επανενεργοποίηση της σχέσεως εργασίας, και να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο να αποκαταστήσει τη ζημία που συνίσταται στις αμοιβές που κατέστησαν πληρωτέες από την ημερομηνία της απολύσεως έως την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως. Επικουρικώς, σε περίπτωση μη επανεντάξεως στην υπηρεσία, να καταδικάσει τον ERCEA να αποκαταστήσει τη ζημία που θα υπολογιστεί για την απώλεια των μισθών έως τη λήξη της συμβάσεως (Ιανουάριος 2018), η οποία ανέρχεται σε 39 000,00 ευρώ·
- Ε) επί της ουσίας: εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει τον ERCEA να καταβάλει στην εργαζομένη ως αποζημίωση το ποσό των 300 000,00 ευρώ, ή οποιοδήποτε άλλο μεγαλύτερο ή μικρότερο χρηματικό ποσό κρίνεται εύλογο, λόγω σοβαρής βλάβης προκληθείσας στην εικόνα και στην προσωπική και επαγγελματική φήμη της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Η προφορική και μη αιτιολογημένη απόλυση συνιστά παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, κατά το οποίο *«any decision relating to a specific individual under Staff Regulation shall at once be communicated in writing to the agent concerned. Any decision adversely affecting an agent shall state the grounds on which is based...»*, ο δε έγγραφος τύπος της κοινοποιήσεως διασφαλίζει ότι η εργαζομένη λαμβάνει γνώση των αποφάσεων που αφορούν τη σχέση εργασίας.
2. Η πράξη παρατάσεως της δοκιμαστικής υπηρεσίας συνιστά παράβαση του άρθρου 84, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως — ΚΛΠ, το οποίο προβλέπει ότι η περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας παρατείνεται κατ' εξαίρεση *«... σύμφωνα με την παράγραφο 1...»*, σαφής παραπομπή η οποία δεν δικαιολογεί παράταση για αόριστο ή αβέβαιο χρονικό διάστημα. Συντρέχει επίσης παράβαση του άρθρου 84, παράγραφος 2, το οποίο προβλέπει ότι η περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας μπορεί να διακοπεί οποτεδήποτε πριν από την προβλεπόμενη λήξη αυτής, παρέχοντας στον ενδιαφερόμενο οκτώ ημέρες για την υποβολή παρατηρήσεων επί της προτάσεως απολύσεως και —σε κάθε περίπτωση— *«...με προειδοποίηση ενός μηνός...»*.
3. Η διοικητική έρευνα είναι παράνομη και αθέμιτη καθόσον βασίζεται σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε η εργαζομένη, του οποίου το περιεχόμενο είχε παραποιηθεί, όπως αναγνώρισε ο αντίδικος, και καθόσον διατυπώνει απλώς υποκειμενική αμφιβολία όσον αφορά τη γνησιότητα των εγγράφων που κατέθεσε η εργαζομένη χωρίς να έχει διενεργηθεί συναφώς καμία τεχνική πραγματογνωμοσύνη.
4. Η πράξη του εργοδότη της 22ας Δεκεμβρίου 2016 είναι αυτοδικαίως άκυρη καθόσον προορίζεται να θέσει τέλος σε σχέση εργασίας η οποία δεν υφίσταται πλέον, δεδομένου ότι έπαυσε κατόπιν της προφορικής απολύσεως. Επιπροσθέτως: Α) η απόλυση της εργαζομένης λόγω μη επιτυχούς ολοκληρώσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας είναι παράνομη δεδομένου ότι ήδη από την 1η Νοεμβρίου 2016 δεν υφίσταται πλέον συμφωνία περί δοκιμαστικής υπηρεσίας, Β) ο παράνομος-αθέμιτος χαρακτήρας των ισχυρισμών που εκτίθενται στην administrative inquiry report, στους οποίους βασίζεται η αξιολόγηση της μη επιτυχούς ολοκληρώσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, καθιστά την προσβαλλόμενη πράξη απολύσεως παντελώς και απολύτως αυθαίρετη και παράνομη.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Ιουλίου 2017 — Iccrea Banca κατά Επιτροπής και ΕΣΕ

(Υπόθεση T-494/17)

(2017/C 318/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Messina, F. Isgro και A. Dentoni Litta, avvocati)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσεως SRB/ES/SRF/2016/06 της 15ης Απριλίου 2016, καθώς και κάθε μεταγενέστερη απόφαση αυτού, στις οποίες βασίστηκε η Banca d'Italia για την έκδοση των ακόλουθων αποφάσεων: 1547337/16 της 29ης Δεκεμβρίου 2016· 0333162/17 της 14ης Μαρτίου 2017· 0334520/17 της 14ης Μαρτίου 2017· 1249264/15 της 24ης Νοεμβρίου 2015· 1262091/15 της 26ης Νοεμβρίου 2015·
- να υποχρεώσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσεως να αποκαταστήσει τη ζημία που προκάλεσε στην ICCREA Banca κατά την άσκηση των καθηκόντων του που αφορούν τον καθορισμό των οφειλόμενων από την προσφεύγουσα-ενάγουσα συνεισφορών, η οποία συνίσταται στις υψηλότερες συνεισφορές που κατέβαλε η ICCREA Banca·
- επικουρικώς, και στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεν δεχθεί τα ως άνω αιτήματα, να κηρύξει την ακυρότητα του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχεία α' και στ'), του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 (ή, ενδεχομένως, του κανονισμού στο σύνολό του), καθόσον αντιβαίνει στις βασικές αρχές της ίσης μεταχείρισης, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας·
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσεως στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.